

## عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین خودپنداره و استفاده از مکانیسم های دفاعی در زوجین

## محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در علوم، مهندسی و تکنولوژی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

## نویسندگان:

فریبا شکیبا - گروه مشاوره و روانشناسی، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی قوچان، ایران

عباس ناظمیان - روانپزشک

## خلاصه مقاله:

متأسفانه با وجود اینکه همواره پرسش هایی بنیادین در باب ماهیت ذهن انسان و توانایی در شناخت خود مطرح بوده است اما مفهوم خودشناسی تاکنون جایگاه اصلی خود را در روانشناسی به عنوان موضوعی عمده به دست نیاورده است. خودپنداره یک ساختار دانش سازمان یافته است که شامل صفات، ارزشیابی ها، حافظه معنایی و دوره ای در مورد خود می باشد و پردازش اطلاعات مرتبط با خود را کنترل می کند. بر اساس تعریف DSM-IV-TR مکانیزم های دفاعی فرآیندهای خودکارآمد روان شناختی هستند که از افراد در برابر اضطراب و آگاهی از خطرهای درونی و بیرونی حمایت می کنند. این مکانیزم ها واسطه بین واکنش فرد به تعارض های هیجانی و عوامل تنش زای درونی و بیرونی هستند. هدف از پژوهش حاضر، تبیین رابطه بین خودپنداره و مکانیسمهای دفاعی زوج ها بود. روش پژوهش به کاربرده شده در این تحقیق همبستگی می باشد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه زوجهای شهر مشهد در سال 1394 تشکیل می دادند که تعداد صد نفر به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش را دو پرسشنامه خودتصور بک و پرسشنامه سبک های دفاعی تشکیل دادند. داده های به دست آمده با استفاده از روش آماری ضریب همبستگی پیرسون موردتحلیل قرارگرفت. نتایج نشان داد، بین خودپنداره و مکانیسمهای دفاعی رشدنا یافته در زوج ها رابطه معناداری وجود دارد و بین خود پنداره و مکانیسمهای دفاعی رشد یافته رابطه معنادار نیست. بنابراین طبق این پژوهش، زوج هایی که از خود پنداره بالایی برخوردار بودند، چون از میزان رشد روانی بیشتری برخوردارند از مکانیسمهای دفاعی رشد نایافته کمی استفاده می کنند.

## کلمات کلیدی:

خودپنداره ، مکانیسم های دفاعی ، زوجین

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/449380>

